

Злочин переможця. Книга 2

КУПИТИ

Про книгу

Кестрель і Арін зробили вибір — зрадили кохання, щоб добитися миру для власних держав. Однак змиритися із втратою коханої людини виявилось не так легко. Що ближче дата весілля, то сильніше бажання Кестрель розповісти Аріну правду про свої заручини. Якби ж тільки вона могла йому довіритися... Натомість Арін відчуває, що Кестрель щось приховує. Але всі його спроби дізнатися завершуються болем: Кестрель майстерно видає брехню за правду. Продовження «Трилогії переможця» розкриває ціну небезпечної брехні та ненадійних союзів. Правда вийде назовні, і коли це станеться, Кестрель і Арін дізнаються, ціну своїх похибок.

Бестселер The New York Times, Amazon.

Захопливе фентезі в дусі Античності про складність вибору між обов'язком і любов'ю.

Для шанувальників «Голодних ігор», історичних серіалів про королівські династії.

Розділ 1

КЕСТРЕЛЬ ПОРІЗАЛАСЯ, ВІДКРИВАЮЧИ КОНВЕРТ.

Вона горіла від нетерпіння, побачивши, що конверт підписаний герранською, і була необережною, розрізаючи його. Лезо ножа для відкривання листів зіслизнуло. Краплинки крові впали на папір яскравими намистинками.

Звісно ж, лист не від нього. Лист був від нового міністра землеробства Геррана. Той написав, щоб представитися і сказати, що з нетерпінням чекає на зустріч із нею.

«Я вважаю, що в нас із вами багато спільного і нам є про що поговорити», — писав він.

Кестрель не зовсім розуміла, що він мав на увазі. Вона не зустрічалася з ним раніше і навіть не чула про нього.

Однак дівчина розуміла, що колись їй таки доведеться побачитися з міністром, адже вона посланниця імператора на тепер уже незалежній території Геррана. Але думка про те, що їй доведеться провести час із міністром землеробства, аж ніяк не радувала Кестрель. Їй нема чого було сказати щодо сівозмін чи добрив.

Кестрель усвідомила пихатий тон власних думок. Вона відчула, як гордовито стиснуті її вуста. Зрозуміла, що розізлилася на лист.

Розлютилася на себе. На те, як її серце закалатало, коли вона побачила своє ім'я, написане герранською.

Вона так сильно сподівалася, що це лист від Аріна.

Проте Кестрель не отримувала від нього жодної звістки майже місяць, відтоді як вона запропонувала його країні свободу. І конверт не був підписаний його рукою. Вона знала його почерк. Вона бачила, як його пальці тримають перо. Коротко обстрижені нігті, бліді шрами від опіків, мозолисті долоні — усе це не дуже стикувалося з елегантним написом на конверті. Кестрель повинна була відразу зрозуміти, що лист не від нього.

Але все ж — швидкий рух леза по паперу. І все ж таки — розчарування.

Кестрель відклала лист. Зняла з талії шовковий пояс, витягнувши його з-під кинджала, який вона, як і всі ва-лоріанки, носила пристебнутим до стегна. Дівчина намотала пояс на закривавлену руку. Кров заплямувала шовк кольору слонової кістки. Але їй не було діла до зіпсованої тканини. Кестрель була заручена з принцом Верексом — спадкоємцем Валоріанської імперії. Доказ цього щодня виблискував на її чолі: блискуча смужка золотого пилу і миррової олії над бровами. Вона мала безліч поясів, суконь і море коштовностей. Вона — майбутня імператриця.

Коли Кестрель встала зі свого різьбленого крісла з чорного дерева, вона поточилася. Дівчина обвела поглядом кімнату, одну з багатьох у її покоях. Її гнітили ці кам'яні стіни, ідеальні кути, те, як два вузьких коридори врізалися в кімнату. Кестрель розуміла, що таке планування не випадкове: палац імператора — це своєрідна фортеця. Вузькі коридори повинні були затримати нападників. Але так чи інак це мало вигляд гнітючий і чужий. Це було так не схоже на її будинок.

Кестрель нагадала собі, що вілла в Геррані ніколи не належала їй. Можливо, вона й виросла в цій колонії, але була валоріанкою. І зараз вона була там, де й мала бути. Де вона сама обрала бути.

Рана перестала кровоточити.

Кестрель залишила лист і пішла перевдягатися до вечері. Таким було її життя: дорога тканина і шовкові оборки. Вечері з імператором... і принцом.

Так, тепер це було її життям.

Вона повинна звикати до цього.

Імператор був сам. Він усміхнувся, коли вона увійшла в їдальню — кімнату з кам'яними стінами. Його сиве волосся було коротко підстрижене, як у воїнів, як і в її батька. Очі були такими ж темними і проникливими. Він не встав із-за довгого столу, щоб привітати її.

— Ваша імператорська величносте, — вона схилила голову.

— Дочко, — голос його луною рознісся у склепінчастому залі, задзвенів у порожніх тарілках і келихах, — сідай.

Вона рушила за стіл.

— Ні, — сказав він. — Сюди, по праву руку від мене.

— Це місце принца.

— Здається, принца зараз тут немає.

Вона сіла на місце поруч із імператором. Рабині принесли перші страви.

Налили біле вино. Кестрель могла б запитати, чому імператор запросив її на вечерю і де принц, але дівчина бачила не раз, як імператор любив перетворювати тишу на зброю, щоб змушувати інших нервуватися. Вона дозволила мовчанню наростати, аж поки стало здаватися, що сама є його творцем, так само, як імператор. І тільки коли подали третю страву, Кестрель заговорила:

— Я чула, що війна проти Сходу йде добре.

— Саме так звітує твій батько. Я повинен нагородити його за прекрасно проведені воєнні кампанії. Або, можливо, леді Кестрель, я повинен нагородити тебе.

Вона надпила зі свого келиха.

— Його успіх — це його успіх, моєї заслуги в цьому немає.

— Та невже? Хіба не ти закликала мене покласти край повстанню германців, надавши їхній території незалежність, але щоб вони підпорядковувалися мені? Ти стверджувала, що це збереже воїнів і гроші для моєї війни зі Сходом, і ось, — він махнув рукою, — так і сталося. Такі розумні поради від такої юної особи.

Слова імператора змусили Кестрель хвилюватися. Якби він знав, чому насправді вона виступила на захист германців, то дівчина добряче б поплатилася за це. Кестрель спробувала чудово приготовану їжу. Це був м'ясний террін у вигляді човників, прозорі вітрила були зроблені з желатину. Вона повільно жувала.

— Тобі не подобається? — спитав імператор.

— Я не голодна.

Він подзвонив у золотий дзвіночок.

— Десерт, — сказав він рабу, який з'явився, щойно стих дзвінок. — Ми перейдемо до десерту. Я знаю, що юні леді люблять солодощі.

КУПИТИ